

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרַשְׁת וַיֵּשֶׁב עַרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ כ"ב בְּסֵלּוֹ ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁשִׁי עִם רִשִׁי

אֲשֶׁת פּוֹטִיפַר נִסְתָּה לְשַׁכְנַע אֶת יוֹסֵף לְעֵבֶר עֲבָרָה. יוֹסֵף הֶצְלִיחַ לְבָרוּחַ, אֲבָל פּוֹטִיפַר שָׁכַעַס מְאוֹד, הַשְׁלִיךְ אוֹתוֹ לְכַלְא. כָּל הָאֲנָשִׁים שָׁם אָהְבוּ אוֹתוֹ.

ה' רָצָה לְלַמֵּד אֶת יוֹסֵף לְקַח עַל כָּף שֶׁהוּא לֹא מִתְנַהֵג כְּרֹאֵי. מִיַּד אַחֲרֵי שֶׁהֵחֵל לַעֲשׂוֹת שְׁטוֹת, אֲשֶׁתוֹ שֶׁל פּוֹטִיפַר הִתְחִילָה לְחַשֵּׁב עַל יוֹסֵף.

היא הִשְׁתַּמְשָׁה בְּאֶסְטְרוֹלוֹגְיָה וְהִסְתַּכְּלָה בְּכּוֹכְבִים כְּדִי לְדַעַת אֶת הָעֵתִיד. בְּכּוֹכְבִים היא רָאָתָה שְׁלִיֹּסֵף יִהְיוּ יְלָדִים מֵהַמְשַׁפָּחָה שְׁלָהּ. היא חֲשָׁבָה שֶׁהיא תִּהְיֶה הָאֵמָא שְׁלָהֶם, אֲבָל בְּאֵמֶת, בְּסוּפוֹ שֶׁל דָּבָר, יוֹסֵף הִתְחַתֵּן עִם הַבֵּת שֶׁל פּוֹטִיפַר.

כִּיּוֹן שֶׁחֲשָׁבָה שֶׁזֶה עוֹמֵד לְקִרוֹת היא אָמְרָה לְיוֹסֵף לַעֲשׂוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהוּא מִתְחַתֵּן אֵתָה כְּדִי שִׁיְהִיו לָהֶם יְלָדִים יַחַד. אֲבָל יוֹסֵף אָמַר לֹא!

אֲשֶׁתוֹ שֶׁל פּוֹטִיפַר, בְּכָל זֹאת, הִמְשִׁיכָה לְנִסּוֹת לְשַׁכְנַע אֶת יוֹסֵף לְהִתְנַהֵג כְּאֵלוֹ הוּא הִתְחַתֵּן אֵתָה. אֲבָל יוֹסֵף לֹא שָׁמַע. הוּא יָדַע שֶׁזֶה עֲבָרָה מְאוֹד גְּדוֹלָה לְהִתְנַהֵג כְּאֵלוֹ הוּא הִתְחַתֵּן עִם אִשָּׁה שֶׁל מִיִּשְׁהוֹ אַחֵר.

יוֹם אֶחָד, אֲנָשִׁי מְצָרִים חֲגָגוּ חַג גּוֹיִי. כָּלֶם הָלְכוּ לְבֵית הָעֲבוּדָה זָרָה שְׁלָהֶם. לְאֲשֶׁתוֹ שֶׁל פּוֹטִיפַר עָלָה רַעִיוֹן- הַיּוֹת וְאָף אֶחָד לֹא יָהִי בְּבֵית, זֶה הַזְּמַן לְגָרוֹם לְיוֹסֵף לְשַׁמַּע בְּקוֹלָהּ! לָכֵן היא הִעֲמִידָה פָּנִים כְּאֵלוֹ היא חוֹלָה וְלֹא הָלְכָה לְחִגְיָה.

יוֹסֵף כִּמְעַט שָׁמַע בְּקוֹלָהּ, אֲבָל אַז הוּא נִזְכַּר בְּאָבָא שְׁלוֹ, יַעֲקֹב!

הוּא שָׁמַע אֶת יַעֲקֹב אוֹמֵר, כְּמוֹ מִתּוֹךְ חֲלוֹם: "יוֹסֵף.. הַשֵּׁם שֶׁלְךָ עֵתִיד לְהִיֹּת בְּאוֹרִים וְתוֹמִים שֶׁל הַכְּהֵן הַגְּדוֹל. אִם אֵתָה תַעֲשֶׂה אֶת הָעֲבָרָה הַזֹּאת, שְׁמֵךְ לֹא יוֹפִיעַ שָׁם, וּבְמִקּוֹם זֶה הוּא יִכְתֹּב לְיָד שֵׁם שֶׁל אִשָּׁה לֹא צְנוּעָה".

יוֹסֵף הִחְלִיט מִיַּד לְבָרוּחַ מֵאֲשֶׁתוֹ שֶׁל פּוֹטִיפַר, היא מְשַׁכָּה בְּבִגְדֵי שְׁלוֹ, אֲבָל יוֹסֵף, פְּשׁוּט הִחְלִיק מִתַּחַת לְבִגְדֵי וּבְרוּחַ הַחוּצָה.

אֲשֶׁת פּוֹטִיפַר מְאוֹד כְּעֵסָה שִׁיּוֹסֵף הֵעִז לַעֲנוֹת לָהּ לֹא. וְהִחְלִיטָה שֶׁהיא יְכוּלָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּבִגְדֵים

של יוסף כדי לעשות לו בעיות. היא קראה למשרתים ואמרה: "תראו, בעלי הביא לנו את האדם הזה ממקום רחוק, והוא רצה להתנהג באלוהי הוא מתחנן אתי. אני צעקתי והוא ברח, אבל הצלחתי לתפוס את הבגדים שלו".

כשפוטפר בא הבייתה, היא ספרה לו את אותו ספור. בהתחלה הוא לא האמין לה, אבל היא ספרה לו שוב ושוב עד שהוא האמין והתחיל לכעוס מאוד מאוד על יוסף.

פוטפר עבד בבית פרעה בתור קצב ראשי ובנוסף היה ממנה על בית הסהר. לכן הוא השליך את יוסף לבית האסורים. כל מי ששמע על כך, דבר דברים לא יפים על יוסף ועל מה שאמרו עליו שעשה לאשתו של פוטפר.

ה' היה עם יוסף והאנשים בבית הסהר אהבו אותו, אפילו השומרים! השומר הראשי מנה את יוסף לאחראי על הכלא וה' עזר לו שיעשה את הכל לטובתו.

תהלים / יום כ"ב לחדש פרקים ק"ו-ק"ז

חלק מהפרק השני בתהלים היומי, אומרים בתפלת ערב שבת קודש לפני מנחה. מדבר בו על ארבע קבוצות של אנשים שמוזים לה' על נסים שארעו להם. אנשים שהבריו ממחלה קשה, יורדי הים, הולכי מדבריות, ואנשים שהשתחררו מבית האסורים. אומרים זאת בערב שבת כדי להודות לה' על כך שהציל אותנו מסכנות וקשיים במהלך כל השבוע, כך שאנו יכולים לבוא ולשמוח בשבת. אחד הפסוקים בפרק הוא: **"רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף"** – אלו שרעבים וצמאים הנשמות שלהם סובלות בתוכם.

הבעל שם טוב מסביר שיכולה להיות כאן משמעות אחרת, כשאנו רעבים או צמאים למשהו, זה מכין שהנשמה שלנו באמת רוצה את הניצוץ של ה' שנמצא בתוך הדבר הגשמי. לכן הנשמה שיוצרת שניצוץ הקדושה נמצא שם, גורמת לגוף להרגיש רעב או צמא, הגורמים לאדם לאכל או לשותות ולברר את ניצוץ הקדושה החבוי שם, למקום אליו הוא שייך.

תניא / לקויטי אמרים, הקדמת המלקט (כ"ב כסלו שנה מעברת)

האדמו"ר הזקן יראה לנו כיצד התניא יגשים את המטרה להראות לכלם כיצד הם יכולים לעבד את ה' בחיות. למרות שכל אדם הוא שונה, וקשה לתאר שלספר אחד תהיה האפשרות לענות לשאלות של כל האנשים בענייני עבודת ה', האדמו"ר הזקן מביא בפנינו שתי נקודות המדגימות כיצד התניא יוכל להשפיע:

ספר התניא לא נכתב בחלל ריק, לפתע פתאום. זהו ספר שנכתב עם כל התשובות לשאלות אותם שאלו חסידים במהלך השנים בעת בניסתם ליחידות אצל האדמו"ר הזקן. בגלל שהאדמו"ר הזקן שמע מכל החסידים מה היו הבעיות שלהם, הוא יכל לכוון לכלם יחד בכתיבת ספר אחד.

אולם אם אדם אינו מרגיש מבגר מספיק או בקיא דיו למצא את התשובות בתוך הספר, עליו לשאל את המשפיע (שמבגר יותר וחכם יותר) לעזר לו למצא את התשובה, והוא ודאי ימצא! בקרוב ממש משיח יגיע, ולפולנו יהיה הפוח למצא את התשובות לכל השאלות בתניא בעצמנו. עד אז, יש לבקש את עזרת המשפיע לשם כך.

היום יום / כ"ב כסלו

היום לומדים על תקנת האדמו"ר הרי"צ לומר תהלים אחרי התפלה.

הרב רבי הר"צ תנן לומר תהלים מדי יום אחרי התפלה. התקנה נקבעה בשנת תרפ"ז, השנה שבה נאסר ושוחרר ב"ב תמוז. בראש השנה של שנה זו, הרבי הר"צ ידע ברוח הקדש שאלו זמנים מסכנים הוא דבר על כך בפמבי, ובקש שלא רק החסידים יקחו על עצמם תקנה זו, אלא גם יהודים אחרים, אם הם מוכנים לכך.

הרב רבי הר"צ הבטיח ברכות מיחדות לאלו שיקבלו על עצמם תקנה זו. בהמשך הוא גילה שיהודים רבים נצלו בזכות הקפדתם על תקנה זו.

וזו התקנה: כל בקר אחרי התפלה (כולל בשבת ויום טוב) אומרים את התהלים של היום. (זה חלק מהחת"ת). אם אומרים אותם במנין, אומרים אחר כך גם קדיש יתום. התהלים מחלקים לשלשים חלקים. ולכן אם יש רק כ"ט ימים בחדש (29), אומרים ביום האחרון גם את של יום ל' (30).

ספר המצוות / מצוות עשה כ"ח, כ"ה, מ', מ"א, כ"ז, מ"ב

היום לומדים שש מצוות על המתנות שנותנים לה'.

1. **מצוות עשה כ"ח** - הכהנים צריכים להקטיר קטורת לה' פעמים ביום.
2. **מצוות עשה כ"ה** - הכהנים צריכים להדליק את המנורה מדי יום בבית המקדש.
3. **מצוות עשה מ'** - הכהן הגדול מקריב קרבן מנחה מיוחד לה' פעמים מדי יום, המנחה נקראת מנחת חביתין.
4. **מצוות עשה מ"א** - בשבת מקריבים קרבן מיוחד - נוסף, הנקרא קרבן מוסף. מקריבים שני כבשים.
5. **מצוות עשה כ"ז** - מניחים את לחם הפנים על השלחן מדי שבת, יחד עם לבונה ואז הכהנים יכולים לאכול את לחם הפנים מהשבוע הקודם.
6. **מצוות עשה מ"ב** - בראש חודש גם בן מקריבים קרבן מיוחד - מוסף ראש חודש.

רמב"ם / הלכות תמידין ומוספין פרקים ג', ד', ה'

היום לומדים אודות המצוות הכתובות בספר המצוות.

- פרק ג'** - מלמד אודות הקטרת הקטורת, הדלקת המנורה ומנחת חביתין של כהן גדול.
- פרק ד'** - לומדים אודות התורנות של הכהנים בעבודה. הם עשו גורל מיוחד שנקרא פיס כדי להחליט מי יקבל את הזכות. הממנה היה מחליט על מספר ומחליט מאיזה כהן יתחילו לספור. הכהנים היו עומדים במעגל ומצביעים באצבע או שתיים. הממנה היה מונה את האצבעות וכשהגיע למספר שעליו החליט, הכהן שבו עצר, היה מקבל את הזכות לעבוד את העבודה.
- פרק ה'** - מלמד אודות לחם הפנים.

דרכי החסידות / לחיות עם הזמן - פרשת וישב, מסירות נפש

בחמש השבוע לומדים שיוסף זכר את דמות דיוקנו - תמונת אביו, והדבר עזר לו להמלט מעברה שאשת פוטיפר רצתה שיעבר.

מדוע היה על יוסף להזכר בדמותו של אביו? מדוע לא היה מספיק להזכר באביו?

הגמרא מספרת שיעקב אבינו היה דומה לאדם הראשון. ברוחניות הפונה היא שיעקב אבינו תקן את החטא של אדם הראשון. וזה בעצם מה שיוסף זכר - את הדמות של אביו שיכל לתקן את החטא של אדם הראשון בעולם.

יוסף הבחין שיעקב אבינו, שהוא אדם אחד, יכל לתקן כזה חטא גדול שהיה בעולם במשך שנים רבות כל כך. הוא הבין שאם הוא יעבור את העברה האחת הזו, הוא יהרוס את העולם שאביו טרח כה רבות לתקן.

הדבר גרם לו להחליט לא למצוא שום תרוצים אלא לברח מהעברה במסירות נפש.

הדבר מלמד אותנו לקח חשוב ביותר: אל לנו לחשב שאם עוברים עברה קטנה או מקימים מצוה קטנה, זה לא משנה.

המעשה שלנו יוצר שנוי בכל העולם, ועלינו להיות מוכנים למסירות נפש אפילו בעד מצוה קטנה.

(ראה תורת מנחם כ"ט, עמ' 261, המאור שבתורה עמ' 516)